

Publicerad 2016-06-18 10:06 av Lars Gullberg

Låta dagen försvinna bort en sekund

Tusen är de nätter
jag flutit omkring i detta månsken,

vadat i gryningens dagg, uppför de kullar, och ned
mot de dalar och slätter som omger dig.

Och alltid har du legat där
och väntat tills jag kommit hem,

landat efter stormar, regn,
floder av höst, vintrar av köld, fallit och
somnat i dina armar och låtit ögonlocken
vibrera REM-sömnens drömmar, långt iväg, långt bort

vridit och vänt mej, men alltid tillbaka mot din barm,
mot din kind, klättrat och tagit om,
tryckt mej mot och låtit dagen försvinna bort en sekund

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lars Gullberg med Poeter.se id #20174 innehar upphovsrätten